

Akidemiz Ehl-i Sünnet Akîdesi

— Polat Akyol · 31 Mart 2020

AKİDEMİZ (EHL-İ SÜNNET AKÎDESİ)

Mukaddime: Rahmân ve Rahîm olan Allâh'ü Teâlâ'nın Adıyla...

Hamd, Allâh'a mahsustur. O'na hamd eder, O'ndan yardım ve mağfîret dileriz. Nefislerimizin şerrinden ve amellerimizin kötülüğünden O'na sığınırız. O'nun hidâyete erdirdiğini hiç kimse sapıramaz, sapırdığını ise hiç kimse hidâyete erdiremez. Şehâdet ederim ki, Allâh'tan başka ibâdete lâyık hiçbir ilâh yoktur. Ve yine şehâdet ederim ki, Muhammed aleyhisselâm O'nun kulu ve Rasûlü'dür...

Bundan sonra: Bil ki!

Akidemizin Aslı: Akidemizin aslı tâğutları reddederek Allâh'ü Teâlâ'yı Kur'ân ve -sahîh- Sünnet'te bildirildiği üzere tevhîd etmektir. Yol gösterici olarak kabul ettiğimiz bu iki kaynağımızın bize gösterdiklerinin dışına çıkmaz, sonradan uydurulmuş olan bid'ât yollara dalmaz ve ehlinin lafızlarını kullanmayız. Övülmüş selefimizin izini tâkib eder, onların yetindiği şeyler ile yetiniriz. Onların zamanında dînin aslından olmayan şeyleri dînin aslından kabul etmez ve bunları ayrılık sebebi saymayız.

Îmânın Şartları Hakkındaki Akidemiz: Îmânın şartları altı tanedir. Bunlar: Allâh'a, meleklerine, kitâblarına, rasûllerine, âhiret gününe ve kadere, -Kur'ân ve Sünnet'te bildirildiği üzere- inanmaktır. Allâh'ü Teâlâ'ya Îmân Hakkındaki Akidemiz: Allâh'ü Teâlâ, birdir; hiçbir şeriki, eşi, dengi ve benzeri yoktur. Zâtında, rubûbiyyetinde [rablîğında], ulûhiyyetinde [ilâhlîğında], isim ve sıfatlarında birdir.

Allâh'ü Teâlâ'yı, fillerinde birleyerek O'nu rubûbiyyetinde tevhîd ederiz. O, muhtaç olmayarak yaratan, külfetsiz olarak rızık verendir. Korkusuzca öldüren, meşakkatsizce diriltendir. Adâlet ile hükmeden, hikmet üzere kanunlar vâzedendir. Yaptığını kuvvetlice yapan, her şeye gâlib olandır. Kâinatta her ne varsa tümü O'nun tasarrufundadır. Âhirette kullarını hesâba çekerek mükâfat ya da cezaya hükmedecek dîn gününün Mâliki'dir.

Allâh'ü Teâlâ'yı fillerimizde -yani ibâdetlerimizde- birleyerek O'nu ulûhiyyetinde tevhîd ederiz. O'ndan başka ilâh edinilenlerin tümü sahte ve bâtıldır. Namaz, oruç, zekât, hac, zebh [kurban], nezr [adak], dua, istiane [yardım isteme], istiâze [sığınma], tevekkül [dayanma], havf [korku], reca [ümit], muhabbet [sevgi], inâbe [tevbe ve yöneliş], haşyet [saygı ve korku], tezellül [huzurunda kendini küçük görme] ve hüküm isteme gibi görünen ve görünmeyen hiçbir ibâdeti O'ndan başkasına yapmayız. Hayatımız ve ölümümüz ancak Allâh içindir.

Allâh'ü Teâlâ'yı en güzel isimlerin ve en kâmil sıfatların sâhibi olarak bilir ve bunun gereğini yerine getirerek O'nu isim ve sıfatlarında tevhîd ederiz. O'nun isim ve sıfatları, her türlü kemâlata sâhib olup, tüm noksanlıklardan münezzehtir. O, bu özelliğiyle bütün varlıklardan ayrı ve eşsizdir. O'nun zâtı diğer zâtlara benzemediği gibi sıfatları da başkalarının sıfatlarına benzemez. Çünkü O'nun eşi, dengi ve benzeri olabilecek hiçbir varlık yoktur. O, yarattığı mahlûkata kıyas edilemez. Allâh'ü Teâlâ'yı yaratılmışlara benzetmek küfür olduğu gibi, Kur'ân ve Sünnet'te bildirilmiş olan isim ve sıfatlarını nefyetmek [yok saymak] de küfürdür.

Allâh'ü Teâlâ'nın el-Ahad, el-Hayy, el-Evvel, el-Âhir, ez-Zâhir, el-Bâtın, es-Samed, el-Kud-dûs, el-Müteâl, el-Basîr, es-Semî', el-Alîm, el-Habîr, el-Kadîr, el-Muhit, el-Hâlık, el-Hakem, el-Müdebbir, el-Velî, er-Rahmân, er-Rahîm, et-Tevvâb, el-Hâdî, el-Mudil ve el-Müntakım gibi isim-lerine îmân ederiz. O'nun bu isimlerden başka Kur'ân ve Sünnet'te bize bildirilen ve bildirilmeyen tüm isimlerine de îmân ederiz. Allâh'ü Teâlâ'nın nefis, yed, vech, ayn, gazab, rızâ, uluvv, istivâ ve nüzûl gibi zâtî ve fiilî sıfatlarına îmân ederiz. O'nun bu sıfatlardan başka Kur'ân ve Sünnet'te bize bildirilen ve bildirilmeyen tüm sıfatlarına da îmân ederiz.

Allâh'ü Teâlâ'nın sıfatları ezeli ve ebedîdir. Tevkîfî [vahye dayalı] olup, hiçbir surette sınır-landırılamazlar. Bu sıfatların mânâları malum olmakla birlikte, keyfiyetleri ve hakikatleri mah-lûkat için meçhuldür. Allâh'ü Teâlâ'nın tüm isim ve sıfatlarına Kur'ân ve Sünnet'te geldiği gibi te'vil etmeden, O'na yakışır bir şekilde tahrif [bozma-çarpıtma], ta'til [işlevsiz kılma], tekyif [keyfiyetlendirme] ve temsilden [denk ve benzer tanımaktan] uzak olarak îmân ederiz.

Meleklerle İmân Hakkındaki Akidemiz:Meleklerle îmân ederiz. Onlar, Allâh'ü Teâlâ'nın emirlerine asla isyan etmeyen, her dâim emrolundukları iş üzerinde olan nûrânî ve latîf varlıklardır. Allâh'ü Teâlâ, onları nûrdan yaratmış ve akıl vermiştir. Yaratılışları ilk insân ve ilk nebî olan Âdem aleyhisselâm'dan öncedir. Meleklerin hiçbirinde rubûbiyyet ve ulûhiyyet sıfatları bulunmamaktadır. Diğer mahlûkat gibi her dâim Allâh'a muhtaç ve bağımlıdırlar. Allâh'ü Teâlâ'nın izin verdiğiinden başkasını yapmaya güçleri bulunmamaktadır.

Kur'ân ve Sünnet'te ismi ve görevi bildirilen ve de bildirilmeyen sayılarını sadece Allâh'ın bildiği meleklerin tamâmına inanırız. Kur'ân ve Sünnet'te ismi ve de görevi bildirilen dört büyük melek vardır. Bunlardan Cibrîl: Vahiyle görevli melektir. Allâh'ü Teâlâ'dan aldığı vahyi Allâh'ın dilediği rasûlüne indirir. Mikâil: Yağmur yağdırmak ve bitkileri yeşertmekle görevli melektir. İsrâfîl: Birinci ve ikinci kıyâmetin kopması için sûra üflemeyle görevli melektir. Meleku'l-Mevt [ölüm meleği]: Ölüm anında canlılardan ruhları çekip almakla görevli melektir.

Cinler ve Şeytânlar Hakkındaki Akidemiz:Cinler, Allâh'ü Teâlâ'nın dumansız ateşten yarattığı hakîki varlıklardır. Erkeklik ve dişilik gibi özelliklere sahip olup, yiyip içmeye ihtiyaç duyarlar. Akıl ve teklif sahibi olup, fânidirler. Allah'ın dilediğinden başkasını yapmaya ve gaybı bilmeye güçleri yoktur. Şeytânlarda cin taifesindedir. Cinlerin ve şeytânların atası İblîs'tir. -Allah'ın la'neti üzerine olsun.- İblîs, Allâh'ü Teâlâ'nın emrine isyân etmiş, kibirlenerek kâfirlerden olmuştur.

Kitâblara İmân Hakkındaki Akidemiz:Kitâblara îmân ederiz. Allâh'ü Teâlâ'nın insânlar arasından seçtiği rasûllerine yalnız kendi kavimlerine ya da bütün insânlığa tebliğ etmek üzere vahyettiği kitâblarının tamâmına inanırız.

Allâh'ü Teâlâ'nın indirdiği kitâblar, O'nun kelâmındandır; mahlûk [yaratılmış] ve beşer [insân] sözü değildirler. Hidâyet ve nûr kaynaklarıdır. Allâh'ın emir ve nehiyelerini [yasaklarını], vaad [mükâfatlarını] ve vaîdlerini [cezâlarını] ihtiva ederler. Kendilerinde bulunan her şey hakîkattir, doğrudur ve kesinlikle adâlettir.

Bu kitâblardan isimlerini bildiklerimiz, Kur'ân, Tevrat, İncil ve Zebûr'dur. Kur'ân, Muhammed aleyhisselâm'a, Tevrat, Mûsâ aleyhisselâm'a, İncil, İsâ aleyhisselâm'a, Zebûr, Dâvud aleyhisselâm'a indirilmiştir. Ayrıca İbrâhîm ve Mûsâ'ya sahifeler verilmiştir. Allah'ın selâmı üzerlerine olsun.

Sayılan bu kitâbların en büyüğü ve kendinden öncekilerin nesh edicisi Kur'ân-ı Kerîm'dir. Kur'ân-ı Kerîm, son rasûle indirilen son kitâbtır. Tahrif olunmaktan kıyâmete kadar korunmuştur. Kur'ân-ı Kerîm dışındaki diğer kitâblar tahrif olunmuşlardır. Biz, bu kitâbların Allâh'ü Teâlâ katındaki tahrif olunmamış hallerine î mân ederiz.

Rasûllere Î mân Hakkındaki Akidemiz:Rasûllere [peygamberlere] î mân ederiz. Rasûller, Allâh'ü Teâlâ'nın kendilerine vahyederek tebliğ ile görevlendirdiği elçileridir. Kur'ân ve Sünnet'te ismi bildirilen ve bildirilmeyen, sayılarını sadece Allâh'ü Teâlâ'nın bildiği rasûllerin tamâmına î mân ederiz.

Rasûllerin hiçbirinde rubûbiyyet ve ulûhiyyet sıfatları bulunmamaktadır. Diğer insânlar gibi her daim Allâh'a muhtaç ve bağımlıdırlar. İbâdetle yâhut ilimle veyahut çok çalışmakla rasûl olunamaz. Rasûller, Allâh'ü Teâlâ tarafından seçilerek rasûl olmuşlardır.

Kur'ân-ı Kerîm'de isimleri geçen Rasûller yirmibeş tânedir. Bunlar: Âdem, İdris, Nuh, Hud, Sâlih, İbrâhim, Lut, İsmâil, İshâk, Ya'kûb, Yusuf, Şuayb, Eyyub, Zulkifl, Mûsâ, Hârun, Dâvûd, Süleymân, İlyas, Elyesa, Yûnus, Zekeriyya, Yahyâ, İsâ ve Muhammed'dir. Gönderilmiş olan tüm rasûllere selâm olsun. Bunlardan başka sayılarını Allâh'ü Teâlâ'nın bildiği kadar rasûller bulunmaktadır.

Muhammed aleyhisselâm, Allâh'ü Teâlâ'nın tüm şeriatları nesh ederek gönderdiği rasûlüdür. O, tüm rasûllerin ve nebîlerin sonuncudur. Allâh'ü Teâlâ, onu ve diğer peygamberlerini kavimlerine karşı mucizeler ile desteklemiştir. Kur'ân-ı Kerîm ve miraç Muhammed aleyhisselâm'ın en önemli mucizelerindendir.

Ahirete Î mân Hakkındaki Akidemiz:Ahiret gününe î mân ederiz. Ahiret gününe î mân, bu dünyâ hayatının bitip yeni bir hayatın başlayacağına, bu hayata geçişin ölümle ve kabir hayatı ile olduğuna, kıyâmetin kopması ve tekrar dirilme ile devam ettiğine, herkesin hesâbtan sonra Cennet ya da Cehenneme gideceğine inanmaktır.

Bu sebeple ölümden sonra vukû bulacak olan şeylere î mân ederiz. Tamâmı hak ve gerçektir. Kabir sorgusu, âzabı ve nimetleri haktır. Birinci sûra üfürülmesi ve kıyâmetin kopması haktır. İkinci sûra üfürülmesi ve bâs haktır. Haşr, arz ve hesâb haktır. Havz, şefaât ve mîzan haktır. Sırat, cennet ve cehennem haktır. Cehennem azabı ve ebediliği haktır. Cennetin nimetleri ve ebediliği haktır. Ruyetullâh haktır.

Kıyâmetin Büyük ve Küçük Alâmetleri Hakkındaki Akidemiz:Kıyâmetin on tane büyük alâmeti vardır. Bunlar: Dumanın dünyâyı kaplaması, Deccal'ın çıkması, Dabbe'nin zuhuru, güneşin batıdan doğması, Meryem oğlu İsâ aleyhisselâm'ın nüzulü, Ye'cuc ve Me'cuc'ün yeryüzüne yayılması, doğuda, batıda ve Arab yarımadasında olmak üzere üç yerde çöküntünün meydana gelmesi ve Yemen'de çıkıp insanları mahşer yerine kovalayacak bir ateşin çıkmasıdır.

Kıyâmetin küçük alametleri ise çoktur. Onlardan bazıları şunlardır: İlmin kaldırılması, otuz kadar yalancı deccalın çıkması, depremlerin çoğalması, fitnelerin artması, zînâ ve içkinin yayılması, ölüm olaylarının artması, emanet mefhumunun kalmayışı, camilerin süslenmesi, çobanların yüksek binalar dikmede birbiri ile yarışması ve Yahûdiler ile savaşılmıştır.

Kadere Î mân Hakkındaki Akidemiz:Kadere î mân ederiz. Her hayır ve şer, Allâh'ü Teâlâ'nın kaderi ve kazâsıyla meydana gelmektedir.

Kader, Allâh'ü Teâlâ'nın meydana gelmezden önce eşya hakkındaki ilmine binâen ne olacağını ezelde

takdir etmesi ve bunu yazmasıdır. Kazâ ise takdir ettiği bu kaderi yaratmasıdır.

Kadere îmânın ilim, kitâbet, meşiet ve yaratma olmak üzere dört mertebesi vardır. Bu mertebelere inanmayan kadere îmân edemez. İlim: Allâh'ü Teâlâ'nın olmuş ve olacak ve halen olmakta olan tüm şeyleri bildiğine îmân etmektir. Kitâbet: Bunları levh-i mahfuz'da yazdığına îmân etmektir. Meşiet: Allâh'ü Teâlâ'nın dilediğini dilediği gibi yaptığına îmân etmektir. Yaratma: Allâh'ü Teâlâ'nın takdir ettiği şeyi yaratmasına îmân etmektir.

Kulların Fiilleri Hakkındaki Akidemiz:Kullar, fillerinin hakiki olarak fâilleridir. Bu fillerin yaratıcısı Allâh'ü Teâlâ olmakla beraber, O, kulların isyân etmelerinden asla râzı değildir.

Hidayet ve Dalâlet Hakkındaki Akidemiz:Hidayet ve dalâlet Allâh'ü Teâlâ'nın tasarrufundadır. Allâh'ü Teâlâ, bir lütuf olmak üzere dilediğine hidâyet verir, dilediğini korur ve âfiyet verir. Dilediğini ise adâletinin gereği olarak saptırır, yarımsız bırakır ve belâlara maruz kılar. Kulların tamâmı, O'nun meşîeti çerçevesinde lütfu ve adâleti arasında gider, gelirler.

Ecel Hakkındaki Akidemiz:Ecel bellidir. Ölen, eceli ile ölmüştür. Kimse takdir olunan ömrü yarıda kesemez.

Rızık Hakkındaki Akidemiz:Rızık bellidir. Kimse takdir olunan rızık bitmeden ölmez. Haram olan şeyler de helal olan şeyler gibi rızıktır. Ancak Allâh'ü Teâlâ, helallerin rızık edinilmesinden râzı olup, haramların rızık edinilmesinden râzı değildir.

Gayb Hakkındaki Akidemiz:Gaybın anahtarları Allâh'ü Teâlâ'ya aittir. Bu sebeble göklerin ve yerlerin ve de ikisi arasındakilerin; geçmişin ve geleceğin; dünyânın ve ahiretin gaybını Allâh'ü Teâlâ'dan başkası bilemez. Ancak Allâh'ü Teâlâ, bir hikmet ve bir maslahat gereği insanlardan ve meleklerden bazı rasûllerini gaybten dilediği kadarına muttali kılabilir.

Ehli Beyt, Sahabe ve Hilafet Hakkındaki Akidemiz:Muhammed aleyhisselâm'ın ehl-i beytinin ve ashâbının tamâmını severiz. Onlar hakkında menfî olarak konuşmaz ve hiçbirine tân etmeyiz. Aralarında meydana gelen şeyleri Allâh'a havâle eder ve onları ancak hayırla anarız.

Rasûllerden sonra insânların en faziletlisi, Ebû Bekr sonra Ömer sonra Osman ve sonra da Alî'dir. Allâh kendilerinden râzı olsun. Onların hilâfet sıraları da böyledir. Nebevî hilâfet Hasen bin Alî'nin altı aylık hilafet süresiyle otuz yıldır.

İmâmet Hakkındaki Akidemiz:Zâlim ya da fasık olsalar dahi, Allâh'ın kanunlarıyla hükmeden Müslüman yöneticilere isyânı emretmedikleri sürece itaat etmek vâcib olup, isyân etmek câiz değildir.

Müslümanların her hâlükârda bir imâm seçmeleri gereklidir.

Cihâd ve Recm Hakkındaki Akidemiz:Cihâd ve recm muhkem olup, hiçbir şey bu ikisini ibtâl edemez.

İctihad ve Taklid Hakkındaki Akidemiz:İctihad kapısı kıyâmete kadar açıktır. Hak birdir. Hakka isâbet eden iki, hata eden ise bir ecir alır. Hakka ittibâ ederek hatayı terk etmek asıldır. Mutlak ve muayyen olarak bağlanması vacib olan tek merci, Kur'ân ve Sünnet'tir.

Velâyet ve Kerâmet Hakkındaki Akidemiz:Yeryüzünde Allâh'ın velî kullarının bulunması ve onlardan sudûr eden kerâmetler haktır. Velâyet hiçbir zaman ve hiçbir şekilde nübüvvetten üstün olmamış ve olmayacaktır. Herhangi bir velînin üzerinden ibâdet mükellefiyetliği kalkmış ya da kalkacak değildir.

Şefaât Hakkındaki Akidemiz:Şefaatin tamâmı Allâh'ü Teâlâ'ya aittir. Allâh'ü Teâlâ'nın izin verdiği kimseler, izin verilenlere şefaât edeceklerdir.

Îmânın Hakîkati Hakkındaki Akîdemiz:Îmân kalb ile tasdik, dil ile ikrar ve organlarla amel etmektir. İtaatlarla artar, masiyetlerle azalır.

Büyük Günah İşleyen İmân Ehli Hakkındaki Akîdemiz:İbadetlerden bazılarını terk eden veya günah işleyen bir kimsenin Müslüman olması câizdir. Ancak bu günahın küfrü gerektiren bir günah olmaması gerekir.

İmân ehlinden günahkârların cezalandırılması Allâh'ü Teâlâ'ya kalmıştır. Dilerse azâb eder, dilerse af eder. Kalbinde zerre kadar imân olan bir kimse cehennemde ebedî olarak kalmayacaktır. Kâfir olarak ölen bir kimse ise ebedî olarak cehennemde kalacaktır.

Velâ ve Berâ Hakkındaki Akîdemiz:Allâh için sever ve Allâh için buğz ederiz. Bu sebeble, Müslümanları sever ve onları dost ediniz. Onlara karşı merhamet eder ve kendilerine kardeşlik ahkâmını uygularız. Kâfirleri ve müşrikleri dost edinmeyerek onlara buğz ederiz. Onlar ile ilgili -dîni ilişkiyi kesme, yardımlaşmama ve birlikte ikâmet etmeme gibi- şer'î ahkâmı kendilerine uygularız.

İmânı Bozan Şeyler Hakkındaki Akîdemiz:Kişiyi imândan çıkararak şeylerin aslı altı tanedir. Bunlar: Küfür, şirk, irtidat, nifak, zulüm ve fîsk'tır. Bu altı asla taalluk ederek tevâdî bozan şeylerden bazıları şöyledir: Allâh'ü Teâlâ'yı, meleklerini, kitâblarını, rasûllerini, ahiret gününü ve kaderi inkâr etmek, onlara sövmek ve onlarla alay etmek.

Allâh'ü Teâlâ'dan başkasının mahlûkat üzerinde -faydayı celbetme ve zararı def etme gibi- tasarruf yetkisi olduğunu kabul etmek. Allâh'ü Teâlâ'dan başkasına dua ve tevekkül etmek, O'ndan başkasına sığınmak ve O'ndan başkasından yardım ve hidâyet dilemek.

Allâh'ü Teâlâ'dan başkasına hâkimiyet yetkisi vermek. Allâh'ü Teâlâ'nın indirdiği kanunların yerine kanunlar koymak, bu kanunlarla hükmetmek ve bu kanunlardan hüküm istemek. Kâfirleri velî edinmek, İslam'a ve de Müslümanlara karşı, küfre ve de kâfirlere herhangi bir şekilde destek vermek. Kâfirlere itaat etmek ve onların küfürlerine rızâ göstermek.

Kişiyi imânsız kılan bu hususlarda; ikrah hali hariç, şaka edenle ciddi olan ve korku ile yapan arasında hiçbir fark yoktur.

Tekfîr Hakkındaki Akîdemiz:Tekfîr, Allâh'ü Teâlâ'nın emirlerinden bir emirdir. Tekfîri şartlarının oluşmasına ve mânîlerinin ortadan kalkmasına binâen kurallarına uygun olarak kadî yapar.

Yol bulunduğu takdirde küfre değil, imâna hükmetmek esastır. Hücet'in ikâme edilmesi açık mes'elelerde müstehab iken, kapalı mes'elelerde ise vâcibtir. Müslüman bir kimseyi te'vilsiz olarak tekfîr etmek, küfürdür.

Hâtîme:Tüm bunlar, Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat akîdesinin icmâlî olarak beyanıdır. Tamâmını tasdik ve ikrar ederek gerekleriyle amel ederiz.

Hamd âlemlerin rabbi olan Allâh'a mahsustur. Salât ve selâm yaratılmışların en hayırlısı Muhammed sallallâhu aleyhi ve sellem'in, âlinin ve ashabının üzerine olsun.

Yardım ve başarı, izzet ve şeref Allâh'tandır.

O, her şeyin en iyisini bilendir.

KAYNAK :

1433 h. / 2012 m.

Abdullâh Saîd el-Müderriis.